

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.
 brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:
 Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként —5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-
 gyóssy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
 4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
 Nyilttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:
 Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben,** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezői, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben:** Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosses **Frankfurtban:** Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Brassó, 1890. augusztus 5.

— (nn.) Büszke, szép szavak azok, melyekkel Kristyóri bizottsági elnök e hó 2-án Baross miniszterhez intézett beszédét kezdte, melylyel az aradi kiállítás megnyitására felkérte.

„Az utóbbi években mindinkább gyökeret vert nemzetünk minden osztályában az a tudat, hogy nem a kiváltság, nem a méltóság és nem a rang, hanem a szorgalom, az igyekezet, a munka képezi azon erős várunkat, a melyből a millenium küszöbén a második ezredév reánk váró viharaira nyugodt biztonsággal tekint-hessünk“.

De a mi e büszke szavaknak jelentőséget ad, az az, hogy egy olyan kiállítás helyiségeiben mondattak, mely kiállítás még büszkébb illusztrációja e büszke szavaknak.

Máskor is sokszor hallunk olyan szavakat, melyek csak úgy duzzadnak a polgári önértéztől, de azoknak az önértézet szavaknak vajmi ritkán felel meg a tett. Pedig hiába hirdetjük, hogy a városi elem, a polgárság a magyar nemzet ereje, java, hogy az képviseli haladásunkat, jövőnket: ha az a polgárság magát sem tudja képviselni, hanem e célra lehetőleg hangzatos nevű mágást keres, ha a maga jövőjét sem tudja előkészíteni, hanem jóformán minden szerencsáját a kormány kegyétől várja.

Az aradi polgárok maguk mertek saját nem csekély kockázatukkal és még nagyobb munkával belefogni e szép kiállítás rendezésébe s volt erejük ezt fényesen létesíteni, azért méltán találtak mindenfelé bizalomra, azért megilleti őket a jól teljesített munka önértete és öröme.

Az aradiak nagy érdemet szereztek e kiállítás létesítésével. Mert, ha nem fognak is új irányt mutatni a magyar földmívelésnek és iparnak, az Aradot körülakó népnek messze körben az okulásnak és haladásnak számtalan módját, eszközét nyújtják, s főleg az ipar terén buzditást a gyengébbnek, bátorítást s megérdemelt elismerést és ismert nevet a jelesnek.

Az egyes vidékek népe igazán s haszon-nal csak ilyen kiállításból tanulhat. Csak ilyen vidéki kiállításban képes mindent megtalálni és áttekinteni, csak itt érdeklődik jóformán minden iránt, mert a legtöbb dolog valamennyire mégis ismerős már előtte. Pedig a teljesen ismeretlen sem nem érdekes, sem nem lehet tárgya az összevetésnek, hasonlításnak, szóval az igazán gyakorlati tanulásnak.

Azért, ha azt akarjuk, hogy hazánk egyes vidékeinek népe mennél többet s mennél gyakorlatibb módon tanuljon, sok ilyen vidéki kiállítást kell rendeznünk, mint a milyen az aradi.

Természetes, hogy ezeknek sikere nem lehet egyenlő, hanem teljesen arányban lesz az egyes vidékek polgárságának, földmívelő osztályának culturalis haladásával, szorgalmával s vállalkozási önállóságával.

De az aradi kiállítás újra bizonyítja azt is, hogy a leghaladottabb is tanulhat rendesen még a legelmaradtabbtól is valamit. Hol nincs gyári ipar, ott talán a házi iparnak találjuk nagyobb virágzását, mely talán olyan elemekkel is bővelkedik, melyek viszont amannak is fontos tanulságot nyújtanak.

De különösen egyet nagyobb mértékben csak vidéki kiállításon érhetünk el, minek pedig rendkívüli értéket kell tulajdonítanunk, t. i. hogy az egyes vidékek különféle nemzetiségei munkájukban ismerjék és becsüjék meg egymást. Semmi sem lehet alkalmasabb arra, hogy közelebb hozza őket egymáshoz, semmi sem teheti inkább hajlandókká, hogy tanuljanak egymástól, hogy együtt munkálkodjanak, szóval, hogy őszintén megbarátkozzanak. A legjobb közvetítő a közös tanító s a közös munka, míg ellenben két édes testvér is elidegenedik egymástól, ha nem egy iskolába járnak, ha közösen nem dolgoznak.

Az aradi kiállítás megnyitása.

Augusztus 2-án Arad városa szép ünnepre várta Baross Gábor kereskedelemügyi minisztert.

Már kora reggel nagy tömegben özönlött a kiállítására büszke lakosság a gazdagon fellobogózt városból a pályaudvarba, hogy a népszerű minisztert minél impozánsabb fogadásban részesítse. Midőn Fábrián főispán üdvözölte a szeretett államférfiut a gazdagon díszített pályaudvaron, a város és vidék előkelősége szinte teljes számmal vette körül.

A kiállítás megnyitása az igazgatósági épület nagy termében ment végbe.

A miniszter pont 10 órakor lépett a terembe, hol a kiállítás közül érdekelt s a vidék előkelőségei nagy számban várták s zajos éljennel fogadták.

Az üdvözlő beszédet ez alkalommal Kristyóri J. kiállítási elnök mondta, ki arra utalt, hogy Arad és vidéke első sorban a szorgalom és munka terén keresi boldogulását.

Baross miniszter a jelenlévők feszült figyelme közt következőkép válaszolt:

Igen tisztelt uraim! Engedjék meg, hogy mielőtt tisztemet, melyre az imént felszólítottak, teljesíteném, én is mondhasak egyet-mást. Azon lelkes beszéd után, melyet a t. előttem szólott hozzám intézett, mindenek előtt üdvözlöm Arad-vármegyét és mindama lelkes férfiakat, kiknek e mű létesülését köszöni.

A kormány a legőszintébb figyelemmel és jóindulattal kíséri Arad törekvéseit, mert helyesli azokat. Aradnak ama téren, melyre lépett, nagy feladatai vannak, melyeknek megoldásában mindnyájunk őszinte és leghathatósabb támogatására számíthat. Az ipar és a mezőgazdaság testvéries egyetértésben jelzői annak a harmoniának, melylyel mindkettőt istápol-nunk kell.

Jövőnk, fenmaradásunk biztosítása ettől függ; és ha feladatainkat teljesíteni tudjuk, a második millenium is, melyre előttem szólott t. barátom utalt és még sok millenium áldást hozóan fog elröppenni a nemzet feje fölött. A szerény mezben a valódi szorgalom munkáját látom én; ne legyen semmi tulse-kély és ne tekintsünk semmit tulnagynak arra, hogy teljesítsük kötelességünket. Hiszen milyen nagy és snép feladat az, saját fáradságunk, saját munkánk gyümölcsét előhaladásunk tanujelül tánni a nemzet szeméi elé. Legyen szép, magasztos az eredmény, mely eme munkának elismerése, jutalma. Őszinte lel-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A brassói ág. h. ev. magyar esperesség közgyűlése.

(A „Brassó“ eredeti tárczája.)

Zajzon, 1890. aug. 1.

Ezután tagadja még valaki, hogy a mi Zajzonunk világfürdő, a mikor vendégeinek oly látványos-ságot nyújt, a milyen egy esperességi közgyűlés. Más fürdőben örülhetne a vendég, ha újságban olvashatna érdekes parlamenti vitákról, mi boldog zajzoniak annak tegnap szem- és fültanui voltunk s egy kis képzelőtehetséggel azon illusióban lehettünk, hogy most beszél Hermann Ottó, most Polónyi, most Károlyi Gábor stb.; ott képzelhettük Tisza Kálmánt is, a nagy bűnöst, ki azért oly nagy bűnös, mert minden hibáért, melyet más követ el, őt teszik felelőssé s kinek föl kell dolgoznia uj Herculeként Augias-istállónk ősi hátrálékát. Láttuk a néma s csak a szükség pillanatában szavazatával helyt álló kormánypartot s a bőbeszédű, de érvelésben szegény ellenzékét, szóval, egy kicsiny országgyűlést annak minden örömeivel s keservével.

De hagyjuk a szellemeskedést, mert a nagytiszteletű gyülekezetnek, úgy látszik, nagyon is sensiblis tagjai még zokon veszik, hogy országgyűléssel hasonlítjuk össze; a nemes ellenzék ugyanis annyit

vett zokon, hogy legkevésbé sem csodálnók, ha ezt is zokon vennék.

Harminczadikán d. u. a zajzoni tisztelt ház, — hogy a fenti illusióban maradjunk — zárt ülést tartott, melynek tárgyait mi, a nagy eseményeket kívülről szemlélő fürdővendégek, természetesen nagyon fontosnak tartottuk s áhítatos szemmel tekintettük különben oly szeretetreméltó, ma a titokzatosság s fontosság leplebe burkolódzott pastor locink, Pap György bácsi ablakait, melyeknek zárt redőnyei mögött ily nagy események játszódtak le. Az egyházakból megjelent követek — úgy látszik — nem voltak oly kíváncsiak, mint mi, mert az egyházi és világi rendű honatyák, azaz hogy esperességi atyák egy része ezalatt kedélyesen sétált a parkban, avagy a fürdőben heverte ki a szomszédfaluból idáig tett ut fáradalmait. A következő nap magyarázatát adta ezen kimaradásuknak: nem akarták már előre kifárasztani beszélő szerveiket, nem nyughattak bele, hogy előleges megegyezés által röviden intéztessék el talán oly kicsinyiség, melyről másnap világrázó beszédet készültek elmondani a nagygyűlésen.

Az esperességi közgyűlés 31-én reggel 8 órakor istenitisztelettel vette kezdetét. Az ünnepi szónok Deák Sándor türkösi lelkész ur volt, ki Pál apostoltól vett igéje alapján a szentek szükségére való adakozásra buzdította hivat. Beszédje szép volt, de bennünk azon érzelmet költötte, hogy a néphez szólva,

talán kissé népesebb, egyszerűbb nyelven kell vala beszélnie, ha pedig a legnagyobb számmal jelenvölt lelkész urakhoz fordult, akkor az áldozatkészség és adakozási kedvnek ama magyarázata sem lett volna fölösleges, hogy legyenek áldozatkészebbek a munkában, melylyel az esperesség vezetőit annak felvirágoztatására irányult törekvésében támogatják.

Az isteni tisztelet végeztével a követek nagy része urvacsorához járult, mely után a tulajdonképeni gyűlés vette kezdetét.

Ránk idegenekre első meglepetésként a kettős elnökség hatott, s ha saját szemünkkel nem láttuk volna, hogy gyakorlatilag igen jól valószínű meg, bizony el sem hisszük, hogy egy gyűlést két elnök vezethessen; persze szükséges az, hogy — mint ez esetben — ez ikerelnökség mindenben oly egyvéleményű legyen, mint a milyen ez volt.

Egy másik sajátága ez országgyűlésnek, hogy a miniszterium maga, illetőleg mondjuk hát az esperesség magas kormánya az, mely elnököl s a tárgyalásokat vezeti.

Ha a kormány ellen intéznek támadást, védi az elnök a kormányt, ha az elnököt támadja a ki-méletlen szélső bal, védelmére kel a kormány, ez is, amaz is ugyanazok által képviseltetve.

A gyűlést Fabiny Ferenc esperességi felügyelő nyitotta meg egy talp a esett rövid beszéddel, melyben az elintézendő tárgyak nagy tömegének leg-

kesedéssel viseltetem ezen törekvések iránt s a legjobb sikkert kívánom azoknak most és a jövőben és az ég áldását kérem azokra. És ezzel az alföldi és délmagyarországi kiállítást megnyitottnak jelentem ki.

E lelkes beszédet lelkesült éljen követte. Majd megszólalt a zenekar és eljatszotta a „szózat”-ot, miközben a kiállítási tér összes harangjainak zugása között felhúzták az árbocokra a nemzeti lobogókat, ezzel a nagy közönségnek is hirdelve, hogy a kiállítás megnyílt.

Külföld.

Az argentiniai kormány, úgy látszik, nagyjában sikerült a rendet helyreállítani. Dr. Celman elnök kiáltványt intézett az argentiniai nemzethez, a melyben azon jólétre és szabadságra utal, melynek az ország az ő kormányzása alatt örvendett s a forradalmat az ellenzék esztelen becsvágának tulajdonítja, a mely rá akarta magát erőszakolni a köztársaságra. A vidéken azonban még nem állott a nyugalom teljesen helyre, sőt antwerpeni czégek fölötté nyugtalanító híreket kaptak az argentiniai állapotokról. Ezek szerint a kormány manifestumát, a melyben a fölkelés leveretését tudatta, a néptömeg letépte és összetaposta. Celman elnököt, midőn kocsin végig haladt a Mayo-téren, insultálták, hogy kénytelen volt a pósta-épületben keresni menedéket. A győzedelmeskedő kormány ellen az elkeseredés egyre nő, úgy hogy újabb forradalom kitörésétől félnek. Az arany agiója ma 400 százalékra emelkedett. A rémület általános. Az összes bankok még mindig zárva vannak.

San-Salvadorban Ezeta tábornok példája már utánzásra talált. Egyik tábornoka már fellázadt ellene.

Ugyanis Rivas tábornok parancsot kapott, hogy térjen vissza Hondurasból San-Salvadorba; a tábornoknak csapatokat kellett volna szerveznie a Guatemala ellen vivandó harcra. De Rivas árulást követett el. A helyett, hogy a határra ment volna, 2000 indianussal visszatért a fővárosba, megtámadta a csekély őrséggel ellátott tűzérési laktanyákat és elkeseredett harc után elfoglalta azokat. Több házat kiraboltak. Általános volt a panique. Időközben Ezeta tábornok 2000 emberrel visszasietett a határról, megtámadta és megverte Rivas tábornokot. A tábornok elmenekült, de üldözőbe vették és elfogták. Pénteken a tábornokot főbelőtték, és holttestét kitétték a katonaság gyülekező helyére. Többek ellen, kik erősen compromitálva vannak, megindították a vizsgálatot. San Salvador ostroma negyven óra hosszat tartott. A város az ostrom alatt nagyon sokat szenvedett. Körülbelül száz ember vesztette életét. A katonaság, mely az összeesküvésben részt vett, meghódolt és kész szükség esetében visszamenni a határra. Ezeta tábornok szeptember elejére rendelte el az általános választásokat. A congressus október 1-én ül össze.

Román lapszemle.

Mintha kifogytak volna keblü ügyeikből, „Gazeta” és „Telegraful Roman” egyszerre nekiestek

fontosabbjaira utal, melyek hivatva volnának az ugyan még mindig a kezdet nehézségeivel küzködő de máris örvendetes haladást tett esperesség további felvirágozását előkészíteni, illetőleg biztosítani. A sikert csak egy dolog veszélyezteti s ez a közöny, az érdek hiánya a közös akaratból megalkotott intézmény iránt, s ennek legyőzését tartja mindenütt, hol észlelhető, a legfontosabb teendőnek.

Megemlékezett továbbá azokról, kik az esperesség vagy annak egyes egyházait nagyobb összegekkel támogatták, kik között szeretett fürdőlelkészünknek, ezen önmaga iránt mindig takarékos, de kifelé mindig bőkezű, igaz papnak, jutott az első hely.

Beszédjét azon családi ünnepélyről való megemlékezéssel zárta be, melyet ma királyi családunk ünnepel, s a felállott képviselők lelkes éljenzése között az ég áldását kívánta a frigyre, melyet a magyar főherczegasszony a mai napon köt.

A tulajdonképeni esperességi gyűlést megelőzőleg ezután az egyetemés ev. gyámintézet esperességi fiókja számolt be múlt évi működéséről, melyről csak annyit említünk, hogy filléres gyűjtéseinek eredménye megközelíti a kétszáz frtot.

A fiók a gyűjtés azon részét, mely fölött maga rendelkezik, a fűrészezei egyháznak szavazta meg. A gyűjtés eredménye az egyházak nagy részében egyenként, és összességében is jóval meghaladta a múltban elért eredményt, mi annak tanúsága, hogy

a tótoknak s ezeket védelmezik az erőszakos magyarosítás ellen. A „Telegraful” gróf Zichy pozsony-megyei főispánt dicséri, a ki nem engedi meg a hivatalnokoknak azt a fényűzést, hogy azzal foglalkozzanak, hogy mi módon lehetne megrendszabályozni a tótokat és németeket. Kevésre becsüli azt a magyarosítást, a melyet eddig a tótok között tettünk, mert a nagy tömeg ennek dacára megmarad annak — véli a „Telegraful”, a minek született. Ép így ki van fejlődve — folytatja — a románoknál a nemzetiségi érzet és így sisiphusi munka volna ezeket is utjokról eltéríteni akarni. A mi nem sikerült Bachnak, nem fog sikerülni a magyaroknak sem, nem lesznek szerencsésebbek, mint a ravasz németek voltak, kiket a hadsereg szuronyai is támogattak.

Nem fog ezen segíteni az adminisztráció megváltoztatása sem; itt-ott keményen megtámadhatják nyelvünket, de éppen ezzel tülönnek a czélon. Így soha sem lesz béke, így a más nyelvű honpolgárok arra kényszerítenének, hogy védő állást foglaljanak és ezen állás annál erősebb fogna lenni, minél tüzesebb lenne a támadás. Ügyeljenek az illetők, ne izgassák a népet, legyen az tót avagy oláh avagy más, mert az igen megfeszített hur rendszeren elpattan és a tül-feszített huron még a legkitűnőbb művész sem képes édes és összhangzatos dalokat játszani. (Tehát mindig és mindig az állam nyelve ellen).

A „Gazeta” is a bécsi „Parlamentär” handbandái után így buzdul fel: „Tisztelet a tót nemzetiségiéknél, mert minden nehézség dacára nem veszítik el bátorságukat, hanem küzdenek élükön lapjukkal erélyes kitartással magyarosítási törekvések ellen, meg lévén győződve, hogy mindezen törekvések dühe ellenére a tót nép hű marad nyelvéhez és nemzetiségéhez.” Iyen nagyhangu segítség mellett ne félj, tót nép, mert nem fogsz tanulni magyarul!

Czenkalji.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Mulatságok. — Műkedvelők előkészületéi.)

Ebben a nagy melegben egymást éri nálunk a mulatság. Alig, hogy végére értünk a dicső-szentmártoni és vidéke román intelligenciája által mult hó 27-én rendezett nyári mulatságnak, melyen a magyar elem is imposans módon volt képviselve, ezzel is megkívánván mutatni némely ultra-románnak, hogy e hazának egyenlő gyermekei vagyunk, már is e hó 2-án a dicső-szentmártoni és vidéke itthon időző magyar tanuló ifjusága rendezte a dicső-szentmártoni kisdédóv-intézet javára mulatságát Dicső-Szentmártonban az új vármegyeház disztermében.

A tanuló ifjuság vonzereje arra nézve, hogy a gyöngéd női nem minél tömegesebben jelenjék meg az általa rendezett mulatságokon ez alkalommal is hatásosnak mutatkozott. Dicső-szentmárton és vidékének csaknem minden serdülő leánya jött el e mulatságra.

A tüzes vérű ifjuság felhasználva az alkalmat, este 9 órakor nagy animóval fogott hozzá a tánczhoz a Maros-Vásárhelyről e czélra ide hozatott zenészek muzsikája mellett.

a föld népe is évről-évre fokozódó ragaszkodással viseltetik az új esperesség intézményei iránt.

Nem lehetvén feladatunk a közgyűlés határozatait naplószerűleg felsorolni, avagy éppen a gyakran nagyon is érdekes felszólalásokat regisztrálni, csak oly ügyekre akarunk még reflektálni, melyek nézetünk szerint szélesebb köröket is érdekelhetnek.

A gyűlés egyik legelső tárgyát a terjedelmes főesperesi évi jelentés tárgyalása képezte, melynek statisztikai részéből a következő adatokat meritjük. Az esperesség hiveinek összes lélekszáma 17611, mi a mult évvel szemben 188 lélekkel való szaporodást jelent. Az elmúlt évben születtek száma 618, az elhaltaké 432. A mult évben 132 pár esküdött meg. Az esperesség s annak egyes egyházai összesen 1292 frt segélyben részesültek a mult évben.

Az egyes egyházak hitbuzgóságának s áldozatkészségének talán legérdekesebb mutatóját az egyes egyháztagok által egyházi célokra szánt önkéntes adományok képezik, melyekből 1062 frt 25 kr. folyt be az elmúlt esztendőben. E tekintetben az első helyet Türkös foglalja el 258 frt 33 krral, közel áll hozzá Csernátfalva (243 frt 47 kr) és Hosszufalu (225 frt 66 kr.)

A mi jó zajzoni népünkre áldozatkész lelkészenek példája nem hat valami lelkesítően, mert bizony az utolsó helyet foglalja el mindannyi között, csupán kerek négy forinttal szerepelvén az áldozni tudók e kimutatásában.

Az első négyest 50 pár tánczolta, s a mulatság a legvidámabb hangulatban, csaknem a hajnali órákig tartott.

És itt melleleg megemlítjük, hogy román intelligenciákból ez alkalommal, csak egy ur jelent meg. Ugy látszik, ő kegyelmük nem nagy barátai a reciprocitás elvének. Jó lesz ezt jövőre megjegyeznünk. Egyéb baj nem történt.

A Zoltán Gyula hetekkel ezelőtt itt időzőtt színtársulatától visszamaradt Szigeti Jenő, tehetséges színész, ki színigazgatóságért folyamodott, gyermekből és felnőttekből két ad hoc műkedvelői társulatot szervezett Dicső-Szentmártonban. Ezen két társulat derekasan készül a „Peleskei nótárius” és „Tündérlak Magyarhonban” című szindarabokra. Az előadások kedvező idő esetén a régi vármegyeház, most kir. járásbiróság udvarán levő rondóban fognak e hó 9. és 10-én este megtartatni. A jótékonycélu előadásokat, melyek élvezetes estét is ígérnek, előre is melegen ajánljuk színpártoló közönségünk figyelmébe.

NAPI HIREK.

Levelezés a cs. és kir. konzuli hivatalokkal. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. é. jul. 23-án 43364. szám alatt kelt leirattal meghagyta a brassói kereskedelmi és iparkamarának, hogy figyelmeztesse az ügyleti köröket, hogy saját érdekükben mellőzzék azon eljárást, hogy a cs. és kir. Consuli hivatalokhoz intézett leveleiket nem a Consuli hivatalokhoz, hanem vezetőjének (a főconsulnak, consulnak vagy consuli ügyvivőnek) személyéhez czimezik, minthogy nevezetesen, midőn a címzett consuli tisztviselő időközben más állomásra helyeztetett át, vagy pedig ideiglenesen szabadságon van, gyakran megesik, hogy a kérdéses levelek elintézése jelentékeny késedelmet szenved. Az érdekeltek tehát jól fognak eljárni, ha a fenti tanácshoz alkalmazkodni fognak.

Hirtelen haláleset. Bartha József helybeli fogházormester tegnap d. u. 1/5 órakor teljes jólétben a fogházban lévő fürdőbe szállt, hogy megfürödjék mire a kertben lévők egyszerre azt látták, hogy elmerül a vízben. Segítségére siettek, orvost is azonnal hívtak, de minden segítség késő volt, csak azt tudták constatálni, hogy szívzselhűdés hirtelen véget vetett életének. Bartha különben már évek óta epileptikus görcsökben szenvedett.

Rendőri hírek. Verekedés. Tegnap reggel George Oltean és Juon Neagoe itteni napszámosok feleségeikkel együtt Linka George Martin napszámosnő elzárt lakásába hatoltak és ez utóbbit botokkal annyira elverték, hogy több sérülést szenvedett. A tettesek a büntető bíróságnak átadattak.

Vasárnap a „Graft” mögött egy kanári madarat fogtak meg. Közelebbi felvilágosítást a városkapitányságnál nyerhetni.

Egy főispán regénye. A N. W. Tagblatt-nak írják Tátra-Füredről: Zichy Ludovika grófnő, Maria Terézia főherczegnő udvarhölgye, julius 20-án tartotta eljegyzését Kürthy Lajossal, Liptómegeye új főispánjával. Az eljegyzést egy érdekes regény előzte

Templomok s egyéb épületek javítására az esperesség területén az elmúlt évben 1318 frtot fordítottak.

A jelentésnek az esperességi adminisztrációval s a tanügygyel foglalkozó részei kevésbé örvendetes képet nyújtanak. Amaz bizonyára csak a kezdet nehézségeinek tulajdonítandó, emez a helyzet kifolyása. Feltűnik az idegen szemlélőnek, hogy ez egyházmegegyének, melyben önállósításért vívott harcra után ítélve, erősen kifejtett vallási öntudatot keresnénk, egyetlen-egy felekezeti iskolát sem találunk, pedig az iskola oly kiegészítő része az egyháznak, hogy emez a nélkül hivatását csak félig tölti be. A vallásoktatás magában még nem elég, de ugy a főesperes, mint a vallásoktatás megvizsgálására kiküldött lelkészeknek a közgyűlésen felolvasott jelentéseiből azt tudjuk meg, hogy ez több helyen a legszerényebb igényeknek sem felel meg.

Ha már hiányokat is érintünk, meg kell említenünk, hogy az esperesi jelentés, valamint e gyűlés lefolyása is sajnosan sok oly körülményt érintettek, melyekből az tűnik ki, hogy az egyházak s a községi, de a magasabb közigazgatási hatóságok között is surlódásokat okozó nézeteltérések forognak fenn.

Alig tudjuk belátni, miként keletkezhettek ezek oly községekben, melyekben néha csak egy egyház van, de rendszerint legalább többségét képezi a községnek.

meg. Zichy Ludovika grófnő a mult évben atyja komárommegyei birtokain időzött és ott ismerkedett meg Kürthy Lajossal, ki akkor megyei főjegyző volt. Az ismeretségből szerelem lett, de a házasságnak egy nagy akadálya volt: Kürthy szerény állása. Akadt azonban a szerelmeseknek egy hatalmas protektora: Károly Lajos főherceg, ki Kürthy érdekében Tisza miniszterelnökhöz fordult. Tisza ismerte Kürthy tehetségét és lemondása után utódja figyelmébe ajánlotta. Ennek volt is eredménye, Kürthy Lajos ma már Liptó-megye főispánja és a beiktatás után Tátrafüredre sietett az eljegyzésre. (Ha igaz).

A mesterséges ember. A berlini nemzetközi orvosi kongresszuson fognak foglalkozni ezzel a kérdéssel, mely ha valósággá válik, az embernek mesterséges uton való előállítását legalább részben lehetőséggé fogja tenni. Gluck berlini professzor ugyanis már évek óta foglalkozik azzal, hogyan lehetne oly emberekbe, kiknek valami baleset vagy betegség folytán csontjaik valamelyike elpusztul, idegeik, izmaik és inaik hasznavehetetlenné válnak, mesterséges uton csontot, ideget, vagy izmot teremteni. Az operáció sokszor sikerült. A megrongált idegek vagy izmok két végét ugyanis frissen leölt állatok beléből készült ugynevezett catgutkötéssel kötik össze s Gluck dr. állítása szerint sikerült neki az ilyen kötések összeillesztését olyan tökéletességre vinni, hogy ez a beteg részt állítólag teljesen helyettesíti. Sikerült így már 15 centiméternyi ideg és inszakadásokat teljesen helyreállítani. A csontokat Gluck tanár elefántcsonttal helyettesíti, melyeket vagy a velő üregébe illeszt bele, vagy a törött, hiányos csont közé erősít belé.

Bismarck és a fényképész. Bismarck fényképei megannyi változatban valósággal elárasztják ujabban az üzletek kirakatait, egyelőre, még csak Németországban. Az egyik lóháton ábrázolja a nyugalomba vonult cancellárt s vonásainak mogorva kifejezéséből könnyen elképzelhető a jelenet, mely köztes a sétája közben elébe toppant fényképész között lefolyt. — Igen, igen, — mondhatta Bismarck keserűen; — kizárólag a fényképészek s az újságírók nem félnek attól, hogy fölkeressenek engemet. Bezzeg másként volt az korábban; akkor a méltóságok csusztak-másztak előttem s mentől inkább éreztettem velük megvetésemet annál inkább jártak a kedvemben. Most a betyárok közül egyet sem lehet látni. A midőn egy ízben Jules Favre-ral Versaillesban együtt ültem, azt mondtam neki: A francia kedves barátom, olyan nép... (Félbeszakítva) Vagy úgy, maga le akar engem fényképezni. Szép: Lásson hát hozzá! — Fényképész: Ha kegyes volna fenséged erre a fára nézni. Talán a kalapját is megemelhetné egy kissé, hogy a homlokát jobban... — Bismarck (Gunynyal): A kalap... A mikor én Németországot egy kalap alá hoztam, senkinek sem volt ahhoz bátorsága, a melylyel azt mondhatta volna, hogy valamikor silence cap — tud maga angolul? nem! — tehát: hogy nekem valamikor szájkosár lesz az osztályrészem. Mit? Véleményemet akarja megtudni Kelet Áfrikáról? Nem? No hát azért is elmondom magának, hogy milyen nagy az én tekintélyem Caprivi előtt olyan

szívesen ismétlem, hogy a külpolitikához egy jöttát sem ért... (Ismét félbeszakítva.) Ah, vagy úgy maga csak egy photographus. Hát még nem kész?! Vagy talán nem vagyok elég nyugodt?! Fényképész (zavarban): Oh... igen... nyugodt... Ha szabadna kérem... mosolyogjon egy kissé... Bismarck (dühvel): Mit?! Én mosolyogjak?! Én, a kivel oly rosszul bántak? Én vágjak barátságos arczot!! „Vigyázzon csak, kedves Viktoria;” szoltam egy ízben az angol királynéhez... Ejh! hisz maga photographus, a kinek barátságos arcz kell! Én és mosolygó, barátságos arcz! Maga szemtelen egy photographus! Megsarkantyuzza lovát és odébb vágat. Mind a mellett a fényképész ritka lélekjelenléttel egy pillanatban lekapt a herceget és bár kissé interview kinézésű a fénykép, jó üzletet csinál vele.

A bába marad. Nem közönséges veszekedések folynak Athenben Zsófia trónörökösné ágya körül. Zsófia hercegasszony tudvalevőleg nemrégiben egy kis hercegnek adott életet s állapotáról kedvező tudósítások érkeztek; de betegágya körül csunya versengés támadt a szülésmester és a bábaasszony között. Ennek következtében dr. Hatpiscos visszalépett állásától, melyet György király egykori udvari orvosa, Makkas egyetemi tanár foglalt el addig, míg Ols-hausen tanár Berlinből meg nem érkezik. A versengés okáról a következőket írják Athénből a berlini „Post”-nak: Midőn a kis herceg a világra jött, attól tartottak, hogy korai születés következtében halott lesz. Mert mozdulatlanul feküdt és sokáig meg nem mozcizant. Dr. Haspiscos szülésmester felkapta a gyermeket és körülbelül egy negyedórát véregette a hátát, mire mindnyájuk végtelen öröme, a kis herceg sirni kezdett. De aztán a helyett, hogy az új szülöttet nyugodni engedte volna, tovább véregette. Erre Eckardt bábaasszony dühbe jött s kiragadta a gyermeket az orvos kezéből. A bába eljárása folytán az orvos panaszt tett a királynénál, azzal a kijelentéssel, hogy vagy ő megy, vagy a bábaasszony. A királyné azonban Eckardt asszony pártjára állott és hidegen azt mondta Hatpiscosnak: „Eckardt asszony maradni fog”, mire az orvos a trónörökösné körüli további szolgálat alól fölmentette magát.

Egy angol püspök a tánczról. A chesteri jótekonny nőegylet, mely a püspöki megye fiatal munkásnőiről gondoskodik, mult kedden a püspök elnöklése alatt ülést tartott, melyen indítványt tettek, hogy a tánczot egészen hagyják el, mivel az sok kísértéssel van egybekötve. De a püspök felszólalt az indítvány ellen, kijelentvén, hogy ő ugyan nem tánczol, de nem hiszi, hogy e téren a természet ellen szükséges volna küzdeni. A tánczot a gyermekeknél a legtermészetesebb és legártatlanabb mulatságnak tartja. Ő nem járulhat ahhoz, hogy a tánczot az egyik társadalmi osztályra nézve jogosnak, a másikra nézve ellenben meg nem engedett mulatságnak nyilatkoztassa.

Lóversenynyel egybekötött istentisztelet. Okumban Kaukasz egyik városában történt a következő mulatságos história: Ogli Mustafa, gazdag kaukaszai földesur, elhunyt neje lelke üdvösségeért a püspök requiemet tartott. Az egyházi szertartás későn kezdődött s a hivek egy szót sem értettek az ó-szláv nyelven mon-

dott imádságokból. Nagyon unatkoztak tehát és nem győzték bevárni a mise végét. Kisebb-nagyobb csapatokban lassanként elhagyták tehát a templomot és a templom körüli szabad térségre gyülekeztek. E közben a templom-téren nagyban készültek a lóversenyre, mely mindjárt meg is kezdődött. A versenybírák és az arisztokratia részére páholyul szolgált annak a templomnak a tornya, a melyben még a püspök ja, vában misézett. A templom előtti teret a győztes lónak 25-ször kellett körül futni és a kitűzött zászlót először elérni. Tizenöt ló futott, melyek közül 8 már a 17. körfutás után kidőlt a sorból. A 24. körfutásnál már csak 3 ló volt a versenytéren. Az izgalom egyre nőtt, s a templomban a főoltár is elhalt. A püspököt körülvevő pópák és diakonok lázba estek a lóverseny kimenetele iránt. (A pópák is rak-tak a totalisateurra.) Izgalmukban egymásután kisompolyogtak a templomból, ott hagyván az imádkozó püspököt. Valamennyien a toronyba mentek és onnét nézték a lóversenyt. Az énekes fiuk egy zsoltárt a közepén megszakítottak és szintén kisiettek a szabadba, hol a tömeg már a legnagyobb izgalomban volt. Ordítva, lármázva rohantak a még futó egyetlen ló után, lehúzták róla a lovast, hogy a győzelmet megkönyítsék. Aztán „Hü! Hó!” kiáltásokkal, ostorcsapásokkal, revolver-lövésekkel ösztöklétkék a lovat, hogy ki ne düljön, hanem csak érje el a cél-pontot. Midőn a nemes állat tényleg huszonötödször szerencsésen körülfutotta a kört és a zászlót elérte a közönség fülhasogató éljenzésben tört ki. Ezeren és ezeren ordították a „hurrah”-t, a mi megrázkódtatta a levegőt. Ez alatt a püspök is befejezte a teljesen kiürült templomban a misét és midőn kijött, látta, hogy elillant hivei a templom előtti téren ürgöngnek. Örege-apraja ott tolong a győztes ló körül átölelik, csókolják, ki a hol éri.

Közigazdaság.

Szállítás a cs. és kir. matróz-legénység számára. A Polában székelő cs. és kir. katonai tengerészeti parancsnokság f. évi szeptember hó 30-ára a cs. és kir. matróz-legénység számára 1891, 1892. és 1893. évekre szükséges ruházati czikkre való szövetek szállítása iránt ajánlati tárgyalást hirdetett ki.

Szükségeltetnek különféle posztók, gyapju-szövetek, vászon és gyapot szövetek. A hirdetmény a szükségleti kimutatással és a feltételi füzetekkel együtt a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalos helyiségében betekinthező.

Szállítás a m. kir. állami lótenyészintézetek számára. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium, vonatkozással a m. kir. állami lótenyészintézetek katonai legénysége számára 1891, 1892. és 1893. évekre szükségellendő egyenruházati felszerelési és más czikkek szállítása ügyében kibocsátott hirdetményére, a brassói kereskedelmi és iparkamarát pótlólag értesítette, hogy a bánatpénz 5%-ot teszen.

Ménló-vásárlás. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium országos lótenyészési osztálya részéről

E sajnos jelenség oka lehet talán részben a közel multban lefolyt nagy küzdelemből a jelenre átöröklött harci kedve az egyházak vezetőinek, de e megváratot egészen kielégítőnek annál kevésbé tarthatjuk, mert az esperesi jelentés arról győz meg, hogy e küzdelmekben a bíró, avagy a magas miniszterium, talán egy eset kivételével, mindig az esperesség intézőinek adott igazat.

De talán már igen is nagyon veszem igénybe e lap olvasóinak s szerkesztőjének türelmét; azt képelem, hogy, a mi e sorok íróját érdekli, kinégy évvel ezelőtt türelmetlen, de feszült érdeklődéssel olvastam minden hirt, mely ez esperesség önállósítása érdekében megkezdett, valóban példátlan forradalmára vonatkozott, szükségképen mást is érdekel.

Zajzoni tartózkodásomat egy héttel nyújtottam meg, hogy szemtől-szemben láthassam a harcias esperességet s szemlélője lehessen parlamenti tárgyalásainak. Nem sajnálom, hogy maradtam.

Igaz ugyan, hogy még több van ez ifju autonóm testületben a harciasságból, mint a mennyi kívánatos volna, igaz, hogy nem élte még magát bele a mindennapi munka rendes, pontos, mondjuk pedáns kerékvágásába, igaz az is, hogy a mindennapi munkában nem követi oly osztatlan lelkesedéssel vezetőit, mint követte őket a válság napjaiban a küzdelemben s itt-ott oly érzellem nyert kifejezést, mintha egyesek vissza vágyódnának Egyiptom husos fazekaihoz, hol az élet önállóság nélkül

gondtalanabb volt, mert senki ezzel s azzal, mi ma bajt okoz, nem törődött.

De ezek mellett tapasztaltunk igen örvendotes tényeket, hallottunk egy csángó atyafit felszólalni, ki a maga egyszerű pár szavával nagyon igaz gondolatot fejezett ki, azt mondva körülbelül, hogy nem azért szakadtunk el, hogy úgy maradjon minden, a mint volt, hanem mert igaz esperességet akarunk, de azt nem csinálta meg az elszakadás, azt meg kell csinálnunk munkánkkal, csak hogy nem elég, ha minden munkát egy emberre akarunk hárítani, mindnyájunknak kell dolgozni.

Nyert összbenyomásunk az, hogy ép azok nagy részénél, kikben az esperesség nagy hivatása iránt a legtöbb érzéket vártuk volna, ez nincs meg, nem veszik az ügyet elég komolyan, de másrészt magában a népben kezd gyökeret verni az igaz érdeklődés az új intézmény iránt, melynek kormányzatában cselekvő részeseknek érzik magukat. S végül is ez a földolog, ez biztosítéka annak, hogy ezen néhány ember lelkes kezdeményezéséből oly hosszas küzdelmek után létesült esperesség végre is be fogja hivatását töltetni. S e hitünkben még megerősít azon e gyűlésen szerzett tapasztalatunk (mely némely halott hírek után ugyancsak meglepően hatott ránk), hogy az esperesség intéző férfiai minden téren a békés megalkuvás hangoztatói, kik nem a formát, hanem a dolgok lényegét keresik, kiket más cél nem vezérel, mint hogy ez esperességet a magyar haza s

egyházuk érdekében oly alapra helyezték, hogy ez a természetadta keretben szomszédjaival békességben megélhessen, virágozhassék.

Ez hangzott ki úgy a felügyelő Fabiny Ferencz, mint időleges helyettese Rombauer Emil és Moór Gyula főesperes minden nyilatkozatából.

A legjobb szónok hireért versenyző szónokokat egy nő győzte le, egy vendég, ki talán azért jött volt be, hogy meghallgassa, a mit tárgyalnak, de ki aztán, vagy azért, mert unalmasnak találta a tárgyalást, vagy föllelkesítve a szóvitától, maga kezdett beszélni, nem ugyan a gyülekezethez, hanem szomszédjaihoz s szomszédnőihez, kiket ezzel nem csekély zavarba ejtett és sem azok csitítása, sem a gyülekezet csodálkozó odatekintgetése által nem zavarva beszélt tovább, beszélt hangosan és folytonosan. Az udvarias elnökség két homlokán göndfelleg gyűlt, a tárgyalások ismétlen megakadtak, mert a gyülekezet figyelme mindinkább a nő-szónok érdekes beszédje felé irányult, melyben az érdekes cseléd kérdés a „Concordia” főzte s több efféle lett megvilágítva. De ez érdekes s némiképp fölvidító karzati jelenet is véget ért, mert, miután a hölgy szomszédosága bőbeszédűséggel elől elmenekült, lemondott beszédje befejezéséről, — más-különbben talán most is beszélne még.

Hogy referádám teljes legyen, a sok komoly tárgyalást megszakított e kedélyes epizodot sem volt szabad elhallgatnom.

felhivatnak mindazon tenyésztők, kiknek birtokában három és fél évet betöltött, de a nyolcadik évet még meg nem haladt ménlő van és azt eladni óhajtják, hogy ebbeli szándékukat annak kitüntetésével, hogy a ménlő, mely vármegyében, mely városban községben, vagy pusztán áll, továbbá az eladási árt is a fentirt osztálynál — (50 kros bélyeggel ellátott beadványban) — legkésőbb f. évi augusztus hó 20-ig jelentsék be.

Az eladandó ménnek, a bejelentések mérvékez és a bejelentők lakóhelyeihez képest úgy, mint a múlt évben, ismét egyes központokon fognak bizottságilag megsejmelteni és a vételár tekintetében létrejött egyezkedés után azonnal megvásároltatni és átvétetni. — 165 centiméternél alacsonyabb ménnek, tekintettel a méntelepekben már meglevő anyagra, vásároltatni nem fognak, kivéve, ha az egyed kitűnő minősége a megszerzést kívánatosá teszi. — A megvásárolt ménnek vételára az átvétel után lehető rövid idő alatt azon adóhivatalnál fog utalványoztatni, melyet az eladó kijelölend.

A Királyhágón tuli vármegyéből bejelentendő ménnek, úgy mint tavál is, az erdélyi gazdasági egyesület által rendezendő kiállítás alkalmával, tehát csakis Kolozsvárott augusztus hóban, a lókiállítás első napján fognak szemle alá vétetni, a melyre tájékoztatásul a nevezett egyesület részéről közléteendő program szolgáland.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor. b) Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. augusztus hó 5 én.

Román papirpénz à 20 frank	9-17	vétel 9-20	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-14	„ 9-18	„
Napoleon'or (aranypénz) . .	9-19	„ 9-24	„
Török lira	10-42	„ 10-46	„
Arany	5-40	„ 5-45	„
Orosz papirrubel	136-—	„ 137-50	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Sz t-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Könyvnyomdája. Kiadó: Alexi

H I R D E T M É N Y E K.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Erdélyi kincs!

K.-IMPÉR-

RÉPÁTI

rendkívül szénsavdús

és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuviz

Lényeges alkotórészek	natrium bicarbonát	4.3241 gramm	1 liter vízben
	litium	0.0261 „	
	borsavas nátrium	0.1124 „	
	összes szénsav 2007 ke	3.9449 „	
	nem illó alkatrészek	4.2825 „	

Megbecsülhetetlen gyógyhatású

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeknél, a húgyszervek összes bántalmainál stb.

Páratlan oldószer! Legkitűnőbb diuretica!

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellemesebb borviz sayanykásabb borokhoz nélkülözhetetlen!

A „répáti“ savanyuviz, ezen természetes és tiszta — a maga nemében bizonyára ritka — ásványvíz-kincs tehát, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belső szervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel a legmelegebben ajánlható.

A fogyasztó piacot elárasztó, legtöbbször vegyileg teljesen ismeretlen, sőt tudvalevőleg minden szakismeret és az annyira szükséges kényesebb érzés hiányában kezelt jelentéktelen ásványvizekkel szemben, a „répáti“ savanyuviz kétségteljesen megérdemli, hogy a p. t. fogyasztó közönség által, annak saját jól felfogott érdekében mindenhol és első sorban megköveteltessék.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti ismerettség becsületeszerű beigazolására!

A „répáti“ savanyuviz — a balneotechnika előírta móddal kezelve — mindig friss töltésben és a természetadta tiszta minőségében kapható és megrendelhető saját raktárában: Brassó, széles-utca; kapható továbbá a gyógyszerárakban, kereskedésekben, szállodákban és minden jelesebb vendéglőben.

Tisztelettel

a „répáti“ gyógyforrás kezelője
György József.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Szives figyelemzetésül!

Valódi „répáti“ savanyuvizet tartalmazó minden egyes üvegnél, a dugasz K.-Impér Répáti égisjellet ellátva kell legyen.

Valódi „répáti“ savanyuvizet tartalmazó minden egyes üvegnél, a dugasz K.-Impér Répáti égisjellet ellátva kell legyen.

Szives figyelemzetésül!

Máriazell gyomor cseppek,

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

együ: 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brády Károly gyógyszerár (Mórva ország).

Óvás! A valódi Máriazell gyomor cseppek sok féleképpen utánoztatnak s hamisítanak, s ezért valódi gyanút csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjegyvel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasításán az is fel van tüntetve, hogy az Kremserben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazell Labdacsok.

A Keményeszkész és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásnak bizonyult labdacsok is, sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremseri gyógyszerár név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért, csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacsok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagalknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazell gyomorcseppek és Máriazell labdacsok kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J. Kelemen F. a »Fehér templomhoz« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H. és Kugler a Hygieához cz. gyógyszerárakban; Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszafalun Jekelius Gusztáv gyógyszerárakban; Fődvárt Schneider Vilmos gyógyszerárakban; Kőhalomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Sepsiszentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 22 43

Sz. 3716./1890.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett segedi segédjegyzői állomásra ezennel pályázatot nyitok.

Folyamodványok az 1883. évi I. t. cz. értelmében megkövetelt kellékeket és az állam hivatalos nyelvén kívül a német és román nyelvnek bírását, valamint az eddigi alkalmaztatásuk- és erkölcsi magaviseletüket is igazoló okmányokkal főszerelten folyó év augusztus hó 25-ig hivatalomnál beadandók; a később beérkezettek el nem fogadhatnak.

A javadalmazás 300 frt évi fizetés, szabad lakás, 25 frt irodai átalány, 5 frt világítás és a magán munkálatokért szabályrendelet szerint megállapított díjak.

A választás napja a pályázat lejártával fog kitűzteni.

Segesvárt, 1890. július 30.

A keresdi járás főszolgabírója.

Fodor,

főszolgabíró.

H I R D E T É S E K

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

Zinz C. fogorvos,

a bécsi cs. és kir. egyetemen diplomát nyert és 30 évi gyakorlattal bir, szakértő a száj- és fogbetegségekben, valamint mesterséges fogak és egész fogsorok készítésében. Hibásan készített vagy az állkapocsnak (hosszabb idő folytán) már beállott változása által, rosszul vagy épenséggel nem használható (kaucsukból való) mesterséges rágó eszközöket, csekély tiszteletdíjért saját tapasztalataim felhasználásával ismét egészen használható állapotba helyezek.

(217) 11-12 Rendel: 9-12 és 3-5-ig

Széles-utca 596 sz., Wächter-féle ház, Brassó.

Minden dohánytőzsedében és diszáru-üzletben.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társaság BECSBEN.